

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina () is onlangs gewijzigd.

Kroatisch

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

De volgende vertalingen zijn al beschikbaar

Swipe to change

Betekening of kennisgeving van stukken: officiële indiening van documenten

Kroatië

1 Wat is de praktische betekenis van de juridische term "betekening en kennisgeving van stukken"? Waarom bestaat er een specifieke regeling voor de "betekening en kennisgeving van stukken"?

Het juridische begrip "betekening of kennisgeving van stukken" wil in de praktijk zeggen dat alle documenten in burgerlijke en in handelszaken aan alle betrokken partijen moeten worden uitgereikt.

In artikel 4, lid 1, punt 6), 7) en 8) van de Verordening betreffende administratie ("Officieel Publicatieblad" van de Republiek Kroatië, nr. 7/09; hierna "de Verordening" genoemd), is bepaald dat een document zowel een geschrift als een officiële akte kan zijn.

- een geschrift is een schriftelijk document dat door partijen wordt gebruikt om een procedure in te leiden, een verzoekschrift of een andere vordering aan te vullen of te wijzigen, of om van de procedure af te zien.

Artikel 14 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering ("Officieel Publicatieblad" van de Republiek Kroatië, nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 en 89/14; hierna "het WvBR" genoemd) bepaalt dat indien de wet niet voorschrijft op welke wijze bepaalde handelingen moeten worden uitgevoerd, de partijen de proceshandelingen buiten de zittingen schriftelijk verrichten (geschriften) en tijdens de zittingen mondeling.

Artikel 106 van het WvBR bepaalt dat verzoekschriften, procesinleidende stukken, verweerschriften, beroepschriften en andere verklaringen, verzoeken of mededelingen die buiten de zitting worden gegeven, in schriftelijke vorm moeten worden ingediend.

Geschriften zijn dus documenten waarmee de procespartijen en andere betrokkenen bij de zaak proceshandelingen verrichten.

- een akte is een schriftelijk document opgesteld door een autoriteit waarin deze autoriteit een beslissing neemt over de zaak, de geschriften van de partijen beantwoordt, een officiële handeling vaststelt, onderbreekt of beëindigt, en dat de autoriteit gebruikt voor de officiële communicatie met andere organen of andere rechtspersonen die met openbaar gezag bekleed zijn.

De betekening of kennisgeving zoals bepaald in de wet, betreft een voorgeschreven activiteit van bevoegde organen en personen waardoor de geadresseerden kennis kunnen nemen van de inhoud van de documenten die aan hen zijn gericht. Dit aspect is van essentieel belang gelet op het feit dat indien een partij de mogelijkheid wordt ontnomen om deel te nemen aan de behandeling ter zitting als gevolg van een foutieve betekening of kennisgeving, dat namelijk een ernstige schending oplevert van de bepalingen op het gebied van de burgerlijke rechtsvordering op grond waarvan buitengewone rechtsmiddelen kunnen worden ingesteld.

De betekening of kennisgeving aan de verweerder van het stuk dat het geding inleidt is bovendien een voorafgaande voorwaarde voor de inleiding van de procedure, in die zin dat de procedure aanvangt zodra aan de verweerder betekening of kennisgeving is gedaan van het procesinleidende stuk (artikel 194, lid 1, van het WvBR).

Daarom zijn er bijzondere regels van toepassing voor de betekening of kennisgeving van stukken, aangezien deze handeling een noodzakelijke voorwaarde is voor de naleving van bepaalde beginselen van het burgerlijk procesrecht, zoals het beginsel van hoor en wederhoor. Dit betekent dat partijen de mogelijkheid moeten hebben gekregen om kennis te nemen van de plaats en het tijdstip waarop de zaak zal worden behandeld en van de inhoud van de processtukken. Daarom vangt een procedure pas aan nadat op de juiste wijze betekening of kennisgeving is gedaan van het procesinleidende stuk aan de verweerder. De betekening of kennisgeving van schriftelijke stukken is bovendien zeer belangrijk omdat in bepaalde gevallen de termijn waarbinnen de partijen proceshandelingen kunnen verrichten (indienen van verweerschrift, hoger beroep) beginnen te lopen vanaf de betekening of kennisgeving van het stuk. Het is dan ook absoluut noodzakelijk dat gedurende de gerechtelijke procedure alles in het werk wordt gesteld om ervoor te zorgen dat de geadresseerde kennis neemt van de inhoud van de stukken die aan hem zijn betekend of ter kennis zijn gebracht (beginselen van rechtszekerheid, mondelinge behandeling en openbaarheid). De betekening of kennisgeving wordt alleen geacht op de juiste wijze te zijn verricht indien alle daaromtrent vastgestelde regels zijn nageleefd.

2 Welke stukken behoeven formele betekening of kennisgeving?

Procesinleidende stukken, betalingsbevelen, uitspraken en andere rechterlijke beslissingen, waartegen afzonderlijk beroep kan worden ingesteld of waartegen andere rechtsmiddelen openstaan, worden aan de betrokken partij in persoon betekend of ter kennis gebracht; dit geldt ook voor andere documenten indien de wet vereist of de rechtbank oordeelt dat aanvullende maatregelen nodig zijn ten behoeve van de overhandiging van authentieke akten of vanwege andere redenen (artikel 142, lid 1, van het WvBR).

3 Wie is verantwoordelijk voor de betekening of kennisgeving van een stuk?

De bepalingen betreffende de betekening en kennisgeving van stukken zijn opgenomen in titel elf van het WvBR.

Artikel 133, lid 11, van het WvBR bepaalt op welke wijze de betekening of kennisgeving van stukken moet plaatsvinden, dat wil zeggen per post of door een gerechtelijk ambtenaar of een functionaris, een bevoegd overheidsorgaan, een notaris of rechtstreeks bij de rechtbank, of op grond van een afzonderlijke wet via een elektronisch bericht.

Artikel 133.a van het WvBR bepaalt dat de rechtbank middels een beslissing, waartegen geen beroep openstaat, kan besluiten de betekening of kennisgeving van een bepaald stuk te laten verrichten door een notaris, indien een partij daartoe een verzoek indient en zich bereid verklaart de kosten op zich te nemen. De notaris kan zich bij de uitvoering van deze taak laten vervangen door een plaatsvervangend notaris, een assistent-notaris of een aspirant-notaris.

Artikel 133.b van het WvBR bepaalt dat indien de verweerder vóór indiening van het verzoekschrift bij de rechtbank met de eiser in een schriftelijke overeenkomst overeenkomt dat de betekening of kennisgeving, in het kader van het geschil dat voorwerp is van die overeenkomst, wordt verricht aan een bepaald adres in de Republiek Kroatië of aan een bepaald persoon in de Republiek Kroatië, de betekening of kennisgeving van de procesinleidende stukken en andere processtukken, op verzoek van de eiser, aan de verweerder zal worden verricht aan dat bepaalde adres of aan die bepaalde persoon. Indien de

betekening of kennisgeving niet kan worden verricht, beveelt de rechtbank dat de stukken aan de verweerder worden betekend of ter kennis gebracht door publicatie op het officiële publicatiebord van de rechtbank.

Artikel 133.c van het WvBR bepaalt dat indien de partijen in de loop van de procedure hierover een afspraak maken, de rechtbank kan besluiten dat de partijen hun geschriften en andere stukken rechtstreeks naar elkaar moeten sturen per aangetekende post met ontvangstbevestiging. Indien een van de partijen een rechtspersoon is of een natuurlijk persoon met een gereguleerd beroep, kan de akte ook rechtstreeks aan hem worden overhandigd op het hoofdkantoor, waarbij zijn stempel op de ontvangstbevestiging moet worden geplaatst. In een procedure waarbij de partijen worden vertegenwoordigd door een advocaat of door het parket, kan de rechtbank besluiten dat de vertegenwoordigers hun geschriften rechtstreeks naar elkaar sturen – per aangetekende post met ontvangstbevestiging, of door afgifte bij hun kantoor of de griffie.

Artikel 134.a bepaalt dat indien het niet is gelukt de betekening of kennisgeving te verrichten aan het adres dat wordt vermeld in het procesinleidende stuk van een rechtspersoon en is ingeschreven in een rechtbankregister of een ander register, de betekening of kennisgeving dient te worden verricht aan het adres van het hoofdkantoor van de genoemde rechtspersoon dat in het betreffende register staat ingeschreven. Indien de betekening of kennisgeving niet op dat adres kan worden verricht, zal het stuk worden betekend of ter kennis gebracht door publicatie op het officiële publicatiebord van de rechtbank. Deze procedure geldt ook voor natuurlijke personen met een gereguleerd beroep (kunstenaars, handelaars, notarissen, advocaten, artsen enzovoort) indien de betekening of kennisgeving aan die personen plaatsvindt in verband met hun beroep.

Artikel 134.b van het WvBR bepaalt dat indien de betekening of kennisgeving aan bepaalde personen wordt verricht bij de rechtbank, op hun verzoek en met goedkeuring van de voorzitter van de rechtbank, de aan hen geadresseerde stukken afkomstig van de rechtbank worden gedeponereerd in speciale postvakken die zich bevinden in een daartoe ingerichte ruimte van de rechtbank. Een medewerker van de rechtbank verricht de betekening of kennisgeving. De voorzitter van de rechtbank kan, via een beslissing in een administratieve procedure, besluiten dat stukken afkomstig van de rechtbank en bestemd voor alle advocaten, notarissen en bepaalde rechtspersonen met een kantoor dat ligt in het arrondissement van de rechtbank, zullen worden gedeponereerd in de genoemde postvakken bij de rechtbank.

Artikel 135 van het WvBR bepaalt dat dagvaardingen bestemd voor militairen, leden van het politiekorps en personen die werkzaam zijn in sector vervoer over land of in de binnenvaart-, scheepvaart- en luchtvaartsector, worden overhandigd aan hun bevelhebber of aan hun directe leidinggevende; andere stukken kunnen eventueel ook op deze wijze worden betekend of ter kennis gebracht.

Artikel 136 van het WvBR bepaalt dat de betekening of kennisgeving aan personen of instellingen in het buitenland of aan buitenlandse onderdanen die immuniteit genieten, via diplomatieke weg moet worden verricht, tenzij in een internationale overeenkomst of het WvBR anders is bepaald (artikel 146). De betekening of kennisgeving van stukken aan Kroatische onderdanen in het buitenland kan worden verricht door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van de Republiek Kroatië die belast is met consulaire zaken in de betreffende vreemde staat. Deze wijze van betekening of kennisgeving is slechts geldig indien de geadresseerde het te betekenen stuk in ontvangst neemt.

Artikel 137 van het WvBR bepaalt dat betekening of kennisgeving van stukken aan personen die opgesloten zitten, wordt gedaan aan de directie van de betreffende gevangenis, justitiële inrichting of reclasseringsinstelling.

In bepaalde gevallen kan de tweede poging tot betekening of kennisgeving aan de personen genoemd in de artikelen 141 en 142 van het WvBR (natuurlijk persoon zonder gereguleerd beroep of een natuurlijk persoon met een gereguleerd beroep in het kader van geschillen die geen betrekking hebben op dat beroep), worden gedaan door publicatie van het stuk op het officiële publicatiebord van de rechtbank.

4 Vragen

4.1 Gaat de aangezochte autoriteit van deze lidstaat krachtens Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, op eigen initiatief na welke de verblijfplaats is van de persoon voor wie het stuk is bestemd, wanneer deze laatste niet meer verblijft op het adres dat de verzoekende autoriteit bekend is?

Indien betekening of kennisgeving van een stuk moet worden gedaan aan het adres van een persoon dat wordt vermeld in het verzoek van een bevoegde buitenlandse autoriteit, terwijl zich ondertussen een adreswijziging heeft voorgedaan, en het document als gevolg daarvan niet kan worden betekend of ter kennis gebracht, is de Kroatische rechtbank verplicht om overeenkomstig artikel 143 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering het stuk opnieuw ter betekening of kennisgeving te bezorgen aan huisadres van de betreffende persoon in de Republiek Kroatië dat is ingeschreven in de registers van het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Kroatië.

Bovendien kan na overlegging van voldoende bewijs dat er sprake is van een rechtsbelang, ook een verzoek worden ingediend bij de prefectuur van de politie voor het verstrekken van gegevens over de woon- of verblijfplaats van de persoon aan wie in het kader van een civiele procedure betekening of kennisgeving van een stuk moet worden gedaan.

4.2 Hebben buitenlandse gerechtelijke autoriteiten en/of partijen bij rechtsgedingen toegang tot registers of diensten in deze lidstaat waarmee zij het actuele adres van de betrokken persoon kunnen vaststellen? Zo ja, over welke registers of diensten gaat het en welke procedures moeten worden gevolgd? Welke vergoeding moet worden betaald, in voorkomend geval?

Het rechtbankregister van ondernemingen van de Republiek Kroatië is openbaar en gratis, zodat buitenlandse rechterlijke organen en/of procespartijen gratis toegang hebben tot alle nodige informatie over Kroatische ondernemingen. Het register is te vinden op de volgende website:

<https://sudreg.pravosudje.hr/registar/f?p=150:1>

Adressen van natuurlijke personen zijn niet openbaar en kunnen alleen worden opgevraagd via het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Kroatië.

4.3 Hoe behandelen de autoriteiten in deze lidstaat een verzoek op grond van Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkriging in burgerlijke en handelszaken, dat als doel heeft het actuele adres van een persoon vast te stellen?

Het Kroatische recht kent geen specifieke regels waarin is bepaald welke procedures de rechtbanken moeten volgen ingevolge Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkriging in burgerlijke en handelszaken. De praktijk tot nu toe laat zien dat de Kroatische rechtbanken de aanvragen voor het vinden van een adres, afkomstig van buitenlandse rechterlijke autoriteiten op grond van Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad in behandeling nemen en beantwoorden.

5 Hoe verloopt de betekening of kennisgeving van een stuk in de praktijk? Kunnen er alternatieve methoden worden gebruikt (andere dan de vervangende betekening of kennisgeving als bedoeld in punt 7)?

Betekening of kennisgeving van stukken geschiedt in de regel per post of door een aangewezen gerechtelijk ambtenaar. De artikelen 133 tot en met 137 van het WvBR voorzien in mogelijke alternatieve wijzen, namelijk betekening of kennisgeving door een bevoegd overheidsorgaan, een notaris, rechtstreeks bij de rechtbank, of overeenkomstig een afzonderlijke wet op elektronische wijze. In bepaalde gevallen mag de betekening of kennisgeving van een stuk ook worden verricht door publicatie op het officiële publicatiebord van de rechtbank.

6 Is elektronische betekening of kennisgeving van stukken (betekening of kennisgeving van gerechtelijke of buitengerechtelijke stukken door middel van elektronische communicatiemiddelen op afstand, zoals e-mail, beveiligde toepassingen op het internet, fax, SMS, enz.) toegestaan in civiele procedures? Zo ja, in welke soorten procedures kan deze methode worden gebruikt? Zijn er beperkingen met betrekking tot de beschikbaarheid/toegankelijkheid van deze methode van betekening of kennisgeving van stukken die afhankelijk zijn van de persoon voor wie het stuk is bestemd (beoefenaar van een juridisch beroep, rechtspersoon, vennootschap of andere economische actor, enz.)?

De betekening of kennisgeving per telefoon, fax of elektronisch bericht is toegestaan in de gevallen genoemd in artikel 193, lid 5, en in artikel 321, lid 7, van het WvBR (mededeling van de rechtbank van tweede aanleg aan de rechtbank van eerste aanleg om laatstgenoemde te informeren dat er reeds uitspraak is gedaan in hoger beroep, en mededeling van de rechtbank in eerste aanleg aan de rechtbank in tweede aanleg over de intrekking van een verzoekschrift of het voornemen van de partijen om een gerechtelijke schikking te treffen).

Artikel 495 van het WvBR bepaalt dat in spoedeisende gevallen de datum van een hoorzitting per telefoon, telegram of, conform een afzonderlijke wet, via een elektronisch bericht of op een andere passende wijze kan worden vastgesteld. Indien er geen ander schriftelijk bewijs van de vaststelling van de datum van de hoorzitting is, wordt hiervan officieel aantekening gemaakt.

Artikel 507.o bepaalt dat de formulieren op grond van Verordening nr. 861/2007 en andere verzoeken of verklaringen per fax of op elektronisch wijze kunnen worden ingediend in de vorm van een geschrift. De verantwoordelijke minister van Justitie moet via een bijzondere verordening bepalen op welke wijze stukken per fax of elektronisch bericht moeten worden ingediend. De datum van inwerkingtreding van deze verordening wordt eveneens door de minister vastgesteld. Aangezien genoemde verordening nog niet is aangenomen, bestaan de technische voorwaarden voor de toepassing van deze vorm van communicatie nog niet.

In de artikelen 492.a, 492.b en 492.c zijn de wijzen van en regels voor de elektronische betekening en kennisgeving van geschriften in handelszaken vastgesteld. Voordat de verschillende wijzen van elektronische communicatie kunnen worden gebruikt, dient eerst in een verordening een definitie te worden gegeven van de inhoud en het formaat van de formulieren, de voorwaarden voor elektronische indiening van geschriften, het formaat van de kopieën van de geschriften en de opzet en werking van het informatiesysteem. Aangezien genoemde verordening nog niet is aangenomen, bestaan de technische voorwaarden voor de toepassing van deze vorm van communicatie nog niet.

7 "Vervangende" betekening of kennisgeving

7.1 Voorziet het recht van deze lidstaat in andere mogelijke methoden van betekening of kennisgeving in gevallen waarin betekening of kennisgeving aan de persoon voor wie het stuk is bestemd, niet mogelijk is (bv. kennisgeving aan het adres, aan het kantoor van een deurwaarder, per post of door aanplakking)?

In artikel 142, lid 2, van het WvBR is bepaald dat indien de geadresseerde van een te betekenen stuk niet kan worden bereikt op het adres waar de betekening of kennisgeving volgens de gegevens van het procesinleidend stuk of het zaaksdossier moet plaatsvinden, de persoon die de betekening of kennisgeving verricht navraagt op welke datum en tijd hij de betrokkenen kan aantreffen. Vervolgens kan hij een bericht achterlaten aan een van de personen genoemd in artikel 141, lid 1, 2 of 3, van het WvBR, waarin de geadresseerde wordt verzocht op een bepaalde datum en tijd op zijn huis- of werkadres aanwezig te zijn om het te betekenen stuk in ontvangst te nemen. Indien de persoon die de betekening of kennisgeving verricht er niet in slaagt de geadresseerde te vinden, wordt de procedure van artikel 141 van het WvBR gevolgd en wordt de betekening of kennisgeving aldus geacht te zijn verricht. In verband hiermee wordt in de praktijk artikel 37 van de wet inzake de postdiensten ("Officieel publicatieblad" van de Republiek Kroatië, nr. 144/12 en 153/13) toegepast bij wijze van vervangende betekening. In dit artikel is bepaald dat poststukken, met uitzondering van gewone poststukken, in persoon aan de geadresseerde, zijn juridisch vertegenwoordiger of zijn gemachtigde worden overhandigd. Indien het niet mogelijk is het poststuk aan bovengenoemde personen te overhandigen, wordt het poststuk bij wijze van uitzondering overhandigd aan een meerderjarige huisgenoot, een werknemer in vaste dienst in de woning of bij het bedrijf van de geadresseerde, of aan een daartoe gemachtigd persoon in het bedrijfspan van de rechtspersoon of de natuurlijke persoon bij wie de geadresseerde in vaste dienst is. Indien bezorging op deze wijze niet mogelijk is, wordt een bericht achtergelaten in de brievenbus van de woning van de geadresseerde, waarin wordt vermeld binnen welke termijn en waar het poststuk kan worden afgehaald. In de praktijk laat de postdienst een bericht achter waarin staat dat het poststuk binnen vijf dagen na de datum van achterlating van het bericht kan worden afgehaald bij het opgegeven postkantoor. Indien de geadresseerde het poststuk niet afhaalt, stuurt de postdienst het stuk terug naar de afzender.

In het uiterste geval wordt de betekening of kennisgeving van het stuk verricht door publicatie van het stuk op het officiële publicatiebord van de rechtbank (artikelen 133.b, 134.a, 134.b, 143, 144 van het WvBR).

7.2 Indien andere methoden worden toegepast: wanneer wordt de betekening of kennisgeving van de stukken geacht te hebben plaatsgevonden?

Bij andere wijzen van betekening of kennisgeving wordt deze geacht te zijn verricht op de datum waarop de documenten aan de geadresseerde zijn overhandigd of aan de persoon aan wie dat is toegestaan, of in geval van betekening of kennisgeving door publicatie op het officiële publicatiebord, na een termijn van acht dagen, gerekend vanaf de datum van publicatie op het publicatiebord.

7.3 Indien een andere methode van betekening of kennisgeving inhoudt dat de stukken op een bepaalde plaats worden neergelegd (bv. op een postkantoor): hoe wordt de persoon voor wie de stukken zijn bestemd, daarvan op de hoogte gebracht?

Artikel 37 van de wet inzake de postdiensten ("Officieel publicatieblad" van de Republiek Kroatië, nr. 144/12 en 153/13) bepaalt dat poststukken, met uitzondering van gewone poststukken, in persoon aan de geadresseerde, zijn juridisch vertegenwoordiger of zijn gemachtigde worden overhandigd. Indien het niet mogelijk is het poststuk aan bovengenoemde personen te overhandigen, wordt het poststuk bij wijze van uitzondering overhandigd aan een meerderjarige huisgenoot, een werknemer in vaste dienst in de woning of bij het bedrijf van de geadresseerde, of aan een daartoe gemachtigd persoon in het bedrijfspan van de rechtspersoon of de natuurlijke persoon bij wie de geadresseerde in vaste dienst is. Indien bezorging op deze wijze niet mogelijk is, wordt een bericht achtergelaten in de brievenbus van de woning van de geadresseerde waarin wordt vermeld binnen welke termijn en waar het poststuk kan worden afgehaald. Indien de geadresseerde het poststuk niet afhaalt, stuurt de postdienst het stuk terug naar de afzender.

Indien de betekening of kennisgeving aan bepaalde personen wordt verricht bij de rechtbank, op hun verzoek en met goedkeuring van de voorzitter van de rechtbank, worden de aan hen geadresseerde stukken afkomstig van de rechtbank gedeponereerd in speciale postvakken die zich bevinden in een daartoe ingerichte ruimte van de rechtbank. Een medewerker van de rechtbank verricht de betekening of kennisgeving. De voorzitter van de rechtbank kan, via een beslissing in een administratieve procedure, besluiten dat stukken afkomstig van de rechtbank en bestemd voor alle advocaten, notarissen en bepaalde rechtspersonen met een kantoor dat ligt in het arrondissement van de rechtbank, zullen worden gedeponereerd in de genoemde postvakken bij de rechtbank (artikel 134.b van het WvBR). Genoemde personen zijn in dat geval verplicht het stuk binnen acht dagen af te halen. Indien het stuk niet binnen de vastgestelde termijn wordt afgehaald, geschiedt de betekening of kennisgeving door publicatie van het stuk op het officiële publicatiebord van de rechtbank. Na afloop van de termijn van acht dagen na publicatie van het stuk op het publicatiebord van de rechtbank, wordt de betekening of kennisgeving van het stuk geacht te hebben plaatsgevonden.

7.4 Wat zijn de gevolgen wanneer de persoon voor wie de stukken zijn bestemd, de betekening of kennisgeving weigert? Wordt de betekening of kennisgeving van de stukken geacht effectief te hebben plaatsgevonden wanneer de weigering niet rechtmatig was?

Indien de geadresseerde weigert de ontvangstbevestiging te ondertekenen, maakt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht daarvan een aantekening op de betreffende ontvangstbevestiging met vermelding van de bezorgdatum voluit in letters, waarmee de betekening of kennisgeving wordt geacht te zijn verricht (artikel 149, lid 3, van het WvBR).

8 Betekening of kennisgeving per post vanuit het buitenland (artikel 14 van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken)

8.1 Indien de post een stuk moet afgeven dat in het buitenland is verzonden aan een persoon in deze lidstaat en waarvoor een ontvangstbevestiging is vereist (artikel 14 van de verordening), levert de post het stuk dan uitsluitend aan de persoon zelf voor wie het stuk is bestemd, of mag hij op grond van de nationale voorschriften inzake postbestelling het stuk ook aan een andere persoon afleveren op hetzelfde adres?

Artikel 507.c bepaalt dat de ontvangstbevestiging of een document met vergelijkbare waarde geldt als bewijs van betekening of kennisgeving overeenkomstig artikel 14 van Verordening nr. 1393/2007. Het stuk waarvan door de ontvangende instantie van de Republiek Kroatië betekening of kennisgeving moet worden gedaan in de zin van artikel 7, lid 1, van Verordening nr. 1393/2007, kan per aangetekende post met ontvangstbevestiging worden verzonden.

In het WvBR is niet bepaald dat de wijze van betekening of kennisgeving zoals vastgesteld in artikel 14 van Verordening nr. 1393/2007 uitsluitend kan plaatsvinden aan de geadresseerde, en derhalve is in de bepalingen van het WvBR betreffende de overhandiging in persoon de mogelijkheid van vervangende betekening of kennisgeving vastgesteld.

8.2 Hoe kan de betekening of kennisgeving van stukken uit het buitenland in de zin van artikel 14 van Verordening nr. 1393/2007 krachtens de voorschriften inzake postbestelling van deze lidstaat, plaatsvinden wanneer noch de persoon voor wie het stuk is bestemd, noch een andere persoon (indien mogelijk volgens de nationale voorschriften inzake postbestelling — zie hierboven) op het afleveringsadres werd bereikt?

Uit de bepalingen van het WvBR betreffende vervangende betekening of kennisgeving of de alternatieven voor de betekening of kennisgeving in persoon, kan worden geconcludeerd dat in de Republiek Kroatië betekening of kennisgeving van een stuk in het uiterste geval zal geschieden door publicatie van het stuk op het officiële publicatiebord van de rechtbank.

8.3 Is er in een specifieke termijn voorzien voor afhaling van de stukken op het postkantoor alvorens de stukken als niet-afgeleverd worden teruggezonden? Zo ja, hoe wordt de persoon voor wie de stukken zijn bestemd, op de hoogte gebracht van het feit dat hij of zij post kan afhalen op het postkantoor?

In artikel 142, lid 2, van het WvBR is bepaald dat indien de geadresseerde van een te betekenen stuk niet kan worden bereikt op het adres waar de betekening of kennisgeving volgens de gegevens van het procesinleidend stuk of het zaakdossier moet plaatsvinden, de persoon die de betekening of kennisgeving verricht na vraagt op welke datum en tijd hij de betrokkenen kan aantreffen. Vervolgens kan hij een bericht achterlaten aan een van de personen genoemd in artikel 141, lid 1, 2 of 3, van het WvBR, waarin de geadresseerde wordt verzocht op een bepaalde datum en tijd aanwezig te zijn op zijn huisadres of zijn werkadres om het te betekenen stuk in ontvangst te nemen. Indien de persoon die de betekening of kennisgeving verricht er niet in slaagt de geadresseerde te vinden, wordt de procedure van artikel 141 van het WvBR gevolgd en wordt de betekening of kennisgeving aldus geacht te zijn verricht.

9 Is er een schriftelijk bewijs dat de betekening of kennisgeving heeft plaatsgevonden?

Artikel 149 van het WvBR bepaalt dat de geadresseerde de ontvangstbevestiging dient te ondertekenen en daarbij de ontvangstdatum moet vermelden. Indien een stuk wordt betekend of ter kennis gebracht aan een overheidsinstelling, een rechtspersoon of een natuurlijk persoon met een gereguleerd beroep, is de geadresseerde verplicht het stuk te ondertekenen en te voorzien van het stempel van de betreffende instelling of persoon. Indien na betekening of kennisgeving van een stuk aan deze instelling of persoon het stempel ontbreekt, dient de persoon die de betekening of kennisgeving verricht op de ontvangstbevestiging de reden daarvan te vermelden. Indien de geadresseerde analfaabeet is of niet in staat is om te tekenen, vermeldt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht de voornaam en naam van de geadresseerde en de ontvangstdatum voluit in letters evenals de reden waarom de geadresseerde niet heeft getekend. Indien de geadresseerde weigert de ontvangstbevestiging te ondertekenen, maakt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht daarvan een aantekening op de betreffende ontvangstbevestiging met vermelding van de bezorgdatum voluit in letters, waarmee de betekening of kennisgeving aldus wordt geacht te zijn verricht. Indien de betekening of kennisgeving van het stuk plaatsvindt overeenkomstig artikel 142, lid 2, van het WvBR, wordt op de ontvangstbevestiging niet alleen bevestigd dat het stuk in ontvangst is genomen, maar ook dat er voorafgaand een schriftelijk bericht is achtergelaten. Wanneer overeenkomstig de bepalingen van het genoemde wetboek de betekening of kennisgeving van het stuk wordt gedaan aan een ander persoon dan de geadresseerde, vermeldt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht op de ontvangstbevestiging welke relatie deze twee personen tot elkaar hebben. Indien de betekening of kennisgeving van een stuk niet wordt verricht aan een overheidsinstelling of een rechtspersoon, verzoekt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht de persoon aan wie hij het stuk overhandigt, en die hem niet bekend is, zijn identiteit aan te tonen. De persoon die de betekening of kennisgeving verricht vermeldt de voornaam en naam van de persoon aan wie hij het stuk heeft overhandigd op de ontvangstbevestiging en hij geeft aan of hij deze persoon kent, of hij noteert het nummer van het identiteitsbewijs aan de hand waarvan hij de identiteit van de betreffende persoon heeft kunnen vaststellen en het orgaan dat het identiteitsbewijs heeft afgegeven. De persoon die de betekening of kennisgeving verricht, niet zijnde een notaris, is verplicht op de ontvangstbevestiging in een goed leesbaar handschrift zijn voornaam, naam en hoedanigheid te vermelden en deze te ondertekenen. Indien nodig stelt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht een proces-verbaal van betekening of kennisgeving op en voegt dat bij de ontvangstbevestiging. In het geval waarin er een onjuiste datum van betekening of kennisgeving op de ontvangstbevestiging staat vermeld, wordt de betekening of kennisgeving geacht te zijn verricht op de datum van overhandiging van het stuk. In geval van verlies van de ontvangstbevestiging, kan de betekening of kennisgeving ook op een andere wijze worden aangetoond.

Artikel 133.a, leden 3 en 4, van het WvBR, bepaalt dat de notaris een akte dient op te stellen met betrekking tot de ontvangst van een stuk en de stappen die zijn ondernomen ten behoeve van de betekening of kennisgeving van dat stuk. De notaris stuurt onverwijld een gewaarmerkt conform afschrift van de akte van ontvangst van het te betekenen stuk, evenals de bevestiging van de betekening of kennisgeving, tezamen met een gewaarmerkt conform afschrift van het proces-verbaal van betekening of kennisgeving van het stuk rechtstreeks naar de rechtbank; het document waarvan geen betekening of kennisgeving kon worden gedaan, wordt verstuurd tezamen met een gewaarmerkt conform afschrift van de akte waarin staat omschreven welke stappen zijn ondernomen.

10 Wat zijn de gevolgen indien er iets misloopt en de persoon voor wie het stuk is bestemd, het stuk niet ontvangt of indien de betekening of kennisgeving onrechtmatig plaatsvindt (bv. omdat de betekening of kennisgeving aan een derde werd verricht)? Kan de betekening of kennisgeving toch geldig zijn (bv. kan een onrechtmatigheid ongedaan worden gemaakt) of moet deze worden overgedaan?

De geadresseerde of de persoon aan wie de betekening of kennisgeving ten behoeve van de geadresseerde kan worden gedaan, mag de inontvangstneming van het stuk alleen weigeren indien de betekening of kennisgeving is verricht op een datum, plaats of wijze die niet in de wet is bepaald. Indien de geadresseerde of de personen die verplicht zijn het stuk in ontvangst te nemen, de inontvangstneming van het stuk echter zonder gegronde reden weigeren, of indien zij het stuk weggooien of vernietigen alvorens het te hebben gelezen, doet die weigering niets af aan de rechtsgevolgen die de betekening of kennisgeving teweegbrengt (VsSr Gzz 61/73 – ZSO 4/76-140).

Indien de geadresseerde weigert de ontvangstbevestiging te ondertekenen, maakt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht, daarvan een aantekening op de betreffende ontvangstbevestiging met vermelding van de bezorgdatum voluit in letters, waarmee de betekening of kennisgeving wordt geacht te zijn verricht (artikel 149, lid 3, van het WvBR).

In geval van weigering van de inontvangstneming wordt de betekening of kennisgeving in het uiterste geval verricht door publicatie van het stuk op het officiële publicatiebord van de rechtbank. Na afloop van de termijn van acht dagen na publicatie van het stuk op het publicatiebord van de rechtbank, wordt de betekening of kennisgeving van het stuk geacht te hebben plaatsgevonden.

Ingeval de betekening of kennisgeving van stukken aan derden is gedaan, en het stuk is overhandigd aan een ander persoon dan de geadresseerde, moet de relatie die deze twee personen tot elkaar hebben, op de ontvangstbevestiging worden vermeld (artikel 149, lid 5, van het WvBR). Indien de betekening of kennisgeving van een stuk niet wordt verricht aan een overheidsinstelling of een rechtspersoon, verzoekt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht, de persoon aan wie hij het stuk overhandigt, en die hem niet bekend is, zijn identiteit aan te tonen. De persoon die de betekening of kennisgeving verricht vermeldt de voornaam en naam van de persoon aan wie hij het stuk heeft overhandigd op de ontvangstbevestiging en hij geeft aan of hij deze persoon kent, of hij noteert het nummer van het identiteitsbewijs aan de hand waarvan hij de identiteit van de betreffende persoon heeft kunnen vaststellen en het orgaan dat het identiteitsbewijs heeft afgegeven. De persoon die de betekening of kennisgeving verricht, niet zijnde een notaris, is verplicht op de ontvangstbevestiging in een goed leesbaar handschrift zijn voornaam, naam en hoedanigheid te vermelden en deze te ondertekenen. Indien nodig stelt de persoon die de betekening of kennisgeving verricht een proces-verbaal van betekening of kennisgeving op en voegt dat bij de ontvangstbevestiging. In het geval waarin er een onjuiste datum van betekening of kennisgeving op de ontvangstbevestiging staat vermeld, wordt de betekening of kennisgeving geacht te zijn verricht op de datum van overhandiging van het stuk. In geval van verlies van de ontvangstbevestiging, kan de betekening of kennisgeving ook op een andere wijze worden aangetoond.

Ieder persoon die belast is met de betekening of kennisgeving van een stuk en deze handeling niet op de juiste wijze verricht, als gevolg waarvan de procedure vertraging oploopt, kan door de rechtbank worden bestraft met een boete.

11 Moet er voor de betekening of kennisgeving worden betaald, en zo ja, hoeveel?

Artikel 63 van de verordening bepaalt dat de kosten voor het verzenden van poststukken worden berekend en verrekend in overeenstemming met de algemene regels voor postdiensten.

In artikel 133.a, leden 5, 6 en 7, van het WvBR is bepaald dat de kosten voor de betekening of kennisgeving door de notaris rechtstreeks aan de notaris moeten worden betaald. Notarissen die de vergoeding voor de betekening of kennisgeving niet vooraf ontvangen, zijn niet verplicht de betekening of kennisgeving te verrichten. De notaris maakt hiervan een akte op en stelt de rechtbank hiervan in kennis. De partijen betalen geen notariskosten voor handelingen die verband houden met een door een notaris verrichte betekening of kennisgeving. De kosten voor betekening of kennisgeving via een notaris zijn inbegrepen in de proceskosten indien de rechtbank dat noodzakelijk acht. De honoraria en vergoedingen voor notarissen voor het verlenen van officiële notariële diensten zijn vastgesteld in de Verordening betreffende de voorlopige notaristarieven ("Officieel Publicatieblad" van de Republiek Kroatië, nr. 97/01 en 115/12).

In artikel 146, lid 5, van het WvBR is bepaald dat de kosten voor de aanstelling en werkzaamheden van een vertegenwoordiger van de verweerder ten behoeve van de inontvangstneming van stukken, vooraf door de eiser moeten worden betaald op grond van een beslissing van de rechtbank waartegen geen beroep openstaat. Indien de eiser dit bedrag niet binnen de in de rechterlijke beslissing gestelde termijn voldoet, verwerpt de rechtbank het verzoekschrift.

De kosten voor de betekening of kennisgeving verricht door een ambtenaar van de rechtbank, moeten vooraf worden betaald. De hoogte van het bedrag wordt vastgesteld door de rechtbank. De wettelijke grondslag voor deze werkwijze is te vinden in artikel 49 van het Reglement van de rechtbank ("Officieel publicatieblad" van de Republiek Kroatië, nr. 35/15), waarin is bepaald dat officiële handelingen alleen buiten het gerechtsgebouw mogen worden verricht indien deze noodzakelijk zijn om uitspraak te kunnen doen in een zaak overeenkomstig de wet. In artikel 50 van dit reglement is bepaald dat er afzonderlijke regels gelden voor de vergoeding van kosten voor handelingen die buiten de rechtbank zijn verricht; handelingen buiten de rechtbank die zijn bevolen op verzoek en voor rekening van een partij, worden in principe pas verricht nadat de betrokken partij het hiervoor vastgestelde bedrag aan de rechtbank heeft betaald.

Laatste update: 31/10/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.